

Kermis te Gelinden in de 16de - 18de eeuw

Zoals nu nog steeds het geval is, werd er reeds in de 16de eeuw in Gelinden tweemaal per jaar kermis gehouden : de grote en de kleine kermis. Deze duurde telkens drie opeenvolgende dagen, terwijl men op de zondag erna de kermis nog eens overdeed, het z.g. 'naspeel' der kermis (thans 'uitvaart' genoemd).

"De groote kermisse te Gelinden" (1) werd gehouden op 9 oktober, feest van St. Dionysius, zo dit een zondag was, zoniet op de daarop volgende zondag. Dat was nog zo in 1840 : "St. Dionysius of groote kermis" (2). Deze kermis had echter volstrekt niets uit te staan met de genoemde heilige. De uitdrukking "grote kermis" wijst er reeds op dat het hier de oudste kermis betreft, de kermis die gehouden werd op de verjaardag van de kerkwijding. Het jaargetijde voor Henricus Vanstapel en zijn echtgenote Elisabeth Medaerts, gesticht op 6 mei 1740, werd gezongen "die martis in hebdomada nostrae dedicationis in Gelinden" (op dinsdag in de week van onze kerkwijding) (3), "op dinsdag van groote kermis" (4), "op dinsdag na St. Dionysius" (5), "octobri feria tertia dedicationis" (in oktober op dinsdag van de kerkwijding) (6). De (oude) kerk werd dus geconsecreerd op 9 oktober, op welke dag toevallig het feest van St. Dionysius viel. In welk jaar deze consecratie plaats vond, is evenwel niet bekend. In elk geval was deze kerk zeer oud en stevig gebouwd ; de torenmuren hadden een dikte van drie voet (ca. 90 cm.). De nieuwe (huidige) kerk werd gebouwd in 1791, doch wegens de beroerde tijden niet geconsecreerd. Tegenwoordig wordt de grote kermis gehouden op de zondag na 18 oktober, vermoedelijk om niet samen te vallen met de kermis in naburige gemeenten.

(1) R.A.H. (Rijksarchief Hasselt) : Gelinden, gichtreg. 16, fol. 83.

(2) K.A.G. (Kerkarchief Gelinden) : Sommier des recettes, fol. 287.

(3) K.A.G. : Registrum anniversariorum ac proventuum per Tomballe-Egge et Van Buytenaken, fol. 120.

(4) K.A.G. : Sommier des titres, fol. 20 en 155 v°.

(5) K.A.G. : Sommier des recettes, fol. 219.

(6) K.A.G. : register 12, fol. 64.

De tweede kermis werd gehouden op het feest van Sint-Quintinus of Sinte Kwinten, dat in Gelinden gevierd werd op 8 juli, zo dit een zondag was, zoniet op de daarop volgende zondag.

Sint-Quintinus was (en is) de patroon van Gelinden. In de kerk bevond zich aan de epistelkant een altaar dat aan hem was toegewijd (7). Er bestond een oude stichting van een wekelijkse H. Mis aan dit altaar, welke reeds vermeld wordt in 1545 (8). Ze was geplaatst op 12 roeden bempd (later bouwland), het z.g. "St. Quintensbamp", gelegen omtrent de Poelcaert bij Egoven (kadaster sectie B nr. 415) (9). Het gepolychromeerde houten beeld is uit de eerste helft van de 16de eeuw, renaissance (10),

(7) Het huidige altaar, evenals het hoogaltaar en het andere zijaltaar (18de eeuw), werden eerst rond 1800 door pastoor Claes uit een andere kerk overgenomen, vermoedelijk uit de Carmelietenkerk te Hoi. Volgens B. GEUKENS (Fotorepertorium van het meubilair van de Belgische bedehuizen, provincie Limburg, kanton Sint-Truiden, p. 32. Brussel 1977) zouden deze drie altaren van marmer zijn. In werkelijkheid zijn ze slechts van gemarmoriseerd hout! In België hebben 25 parochiekerken de H. Quintinus tot patroon, waarvan vijf in Limburg: Gelinden, Guigoven, Hasselt (kathedraal), Hees en Zonhoven. De kerk die door Sint-Trudo rond 665 in zijn goed van Sarchinium werd gebouwd, was toegewijd aan Sint-Quintinus en Sint-Remigius (J. PAQUAY, De parochiënwording in Limburg, p. 10. Tongeren 1921). De oude kapel van Betborne, onder Kortesseem, was toegewijd aan Sint-Quintinus en Sint-Pholianus (G. SIMENON, Visitationes archidiaconales, dl. I, p. 142. Luik 1939). De voormalige kapel van 't Lindel, onder Overpelt (thans O.L.Vrouw van zeven smarten), volgens de overlevering de eerste kerk van Overpelt, had de H. Quintinus tot patroon (H. VANDE WEERD, Kerken en kapellen in de Limburgse Kempen, in *Verzamelde Opstellen*, jg. 2 (1926), p. 24). Sint-Quintinus zou eveneens de oorspronkelijke patroon geweest zijn van Laak, bij Houthalen (thans O.L.Vrouw van zeven smarten) (M. MARTENS, Het een en ander over Laak, in *Limburg*, jg. 16 (1934-35), p. 216). De verering van Sint-Quintinus verbreidde zich in onze streken na de verheffing van de relieken van deze heilige in 643 door Sint-Eligius. Ook de eerste (houten) kerk van Gelinden stamt uit deze periode, doch werd later vervangen door een stenen tempel (J. PAQUAY o.c., p. 9). Over de Sint-Quintinusverering en over de parochie's die aan deze heilige zijn toegewijd in binnen- en buitenland leze men: C. VAN COILLIE en J. VRANCKEN, Sint-Kwinten, de vroegere volkshellige. Uitgave van het geschied- en oudheidkundig genootschap van Vlaams-Brabant (1966).

(8) R.A.H.: Gelinden, roireg. 36, fol. 8 v°. Deze stichting bestaat niet meer.

(9) K.A.G.: Sommier des recettes, fol. 165. Dit toponiem bestaat niet meer.

(10) Volgens B. GEUKENS o.c., p. 33, zou dit beeld van latere datum zijn, n.l. uit de 2de helft van de 17de eeuw.

en bestaat thans nog. De zilveren kroon werd in 1700 geschonken door Jenneken Haubrechts (11). In 1764 werd voor 31 gld. 10 st. een "silvere lelie die St. Quintinus in zijn handt draght" gekocht (12). In een inventaris uit 1839 staan nog vermeld: "10 zilveren harten O.L.Vrouw en H. Quintinus" en "3 zilveren beenen van den H. Quintinus" (13). Deze zilveren harten en één zilveren "been" (ex-voto's) worden thans nog in de kerk bewaard. Ook bezit de kerk nog een reliekhouders, verzilverd en verguld koper uit de 19de eeuw, met een kleine reliek van St. Quintinus. Pastoor Ory (1931-1938) maakte een reliekschrijn in de vorm van een kapel (houten kern met gedreven koperplaat).

De officiële kerkelijke feestdag van Sint-Quintinus was eigenlijk op 31 oktober. Dit was echter de vigiliedag van Allerheiligen met vasten en onthouding, een dag dus waarop bezwaarlijk gefeest kon worden. Bovendien waren twee kermissen in één en dezelfde maand wat te veel van het goede. Deze tweede kermis werd dus verschoven naar een vroegere datum, n.l. naar 8 juli. Waarom juist naar 8 juli? Wellicht houdt deze datum verband met de eerste vinding van de relieken van St. Quintinus door de H. Eusebia op 24 juni van het jaar 340 (14), waarbij dan ook nog rekening moest gehouden worden met de kermis in de naburige gemeenten (15).

8 juli, de dag dus waarop in Gelinden Sint-Quintinus gevierd werd, was in Gelinden een geboden feestdag. De pastoor kondigde dat 's zondags tevoren in de kerk af. Er mocht die dag niet gewerkt worden door de parochianen van Gelinden - en daar hoorden de inwoners van Klein-Gelmen eveneens bij - zelfs niet in een andere parochie. In 1660 was Jan Thewis van Klein-Gel-

(11) Volgens inscriptie op de kroon.

(12) K.A.G.: Register 16, fol. 31. Deze zilveren lelie wordt niet meer vermeld in een inventaris uit 1823.

(13) K.A.G.: Register van beraadslagingen van de kerkfabriek 1838-1855, fol. 1. Sint-Quintinus wordt o.a. aangeroepen tegen waterzucht en pijn in benen en armen. Ook bevindt zich in de kerk nog een ex-voto een oor voorstellende.

(14) C. VAN COILLIE en J. VRANCKEN o.c., p. 22.

(15) In Hees wordt de Sint-Kwintenskermis gehouden op de eerste zondag van juli.

men desondanks io 8 juli kluiten gaan maken bij Ghijsen Moens te Groot-Gelmen. De volgende dag diende pastoor Goessens van Gelinden een klacht tegen hem in bij de schepenbank "ter oorsaken hij op gisteren wesende den feestdach van St. Quinten den patroon deser parochie ende doer de H. pastoor geboden te vieren als den H. sondach, hem niet ontsien en heeft den gehelen dach te arbeyden." (16).

Viel 8 juli op een donderdag, de dag waarop de zitting van de schepenbank steeds plaats had, dan werd deze verschoven naar de volgende dag. Zo in 1639 : "...ende dat d'ordinaris ghenachten alhier wordt gehalden op donderdach ende dat in der saecken daer vorens op vrijdach die ordinaris ghenachten wordt gehalden mits op donderdach vierdach was." (17).

Ofschoon 8 juli steeds een geboden feestdag was waarop niet gewerkt mocht worden, werd de plechtigheid van het patroonsfeest gevierd alsmede de kermis gehouden op de daaropvolgende zondag, tenzij natuurlijk 8 juli zelf op een zondag viel : "Den 8 juli 1787 wesende den feestdagh van S. Quintinus", "Den 9 juli 1786 wesende zondag onder het octaaf van St. Quintinus", "Den 11 juli 1778 op den feestdagh van den H. Quintinus" (18).

Op deze zondag werd een plechtige ommegang of processie gehouden met het beeld van Sint-Quintinus. Daarom werd deze dag soms ook genoemd "Sondach Translatie van Ste Quinten" of "Sondach translationis Sti Quintini" (19).

De ommegang werd geopend met het processiekruis, waaraan een vaandel bevestigd was. De vaandrager kreeg in 1685 een vat koren voor zijn moeite (20). In 1770 werd een nieuw vaandel gemaakt uit karmozijnrode damast, waaraan twee

(16) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 41, fol. 107v°.

(17) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 39, fol. 153. Zie ook fol. 48 en rolreg. 41, fol. 104v°. Dat was eveneens het geval wanneer 9 oktober op een donderdag viel (rolreg. 37, fol. 112v°).

(18) K.A.G. : Losse kerkrekeningen.

(19) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 38, fol. 238v° en 270. Ook op Sacramentsdag werd een processie gehouden.

(20) K.A.G. : register 6, fol. 40.

dikke en zes kleine kwasten bevestigd werden (21). Wellicht hetzelfde kruisvaandel waarmee thans nog altijd de processie geopend wordt.

Het beeld van Sint-Quintinus, dat in deze ommegang op een draagbaar werd megedragen, werd voor deze gelegenheid, volgens het toen heersend gebruik, aangekleed. In 1763 werd door Jan Demarey een nieuw "kleedt" voor Sint-Quintinus gemaakt uit stof dat gekocht was bij Stas van Parterre te Brussel en bekostigd door Livinus Vroonen, schout van Op- en Batsheers en schepen te Gelinden (22). In een inventaris uit 1823 worden o.a. vermeld : "twee alpkens (kleine alben) voor onsen patroon Quintinus ende daer bij twee casuyvelkens ente manpels ende daer bij een zilveren kroon" (23). Eén van deze kleine (rode) kazuivels (bedoeld zijn : dalmatieken) wordt nog bewaard in de pastorie van Gelinden. Het stamt uit de 18de eeuw en is gedeeltelijk handwerk.

Ook het beeld van O.L.Vrouw werd in de ommegang megedragen. Het mocht echter slechts gedragen worden door ongeschonden maagden, die dat ieder jaar mochten blijven doen tot dat zij hun maagdelijkheid verloren. Het was reeds voor het vierde of vijfde jaar dat Marie Lenaerts deze eretaak vervulde, toen zij ook in 1665 op St. Quintensdag het beeld van O.L.Vrouw weer mede op haar schouders nam. Ida, dochter van Henrick Sterckendries, stootte haar echter met geweld weg van de draagbaar waarop het beeld stond. Begrijpelijkerwijze veroorzaakte dit "tumult" onder de overige maagden. Er volgde een proces bij de schepenbank waarbij de luitenant-drossaard als openbare aanklager opmerkte dat Marie Lenaerts het beeld reeds drie of vier jaar gedragen had en dit ook verder "behoorde te doen totter tijt toe datse tot staet comen, ten waere men iet wiste te seggen dat honne maegdelijcke eere conde preudicieren alsdan met reden saude cunnen worden verstooten, die welcke Marie hoe wel sij van sulcx reyn is ende van een ijder worde gereputeert voor eene jonge maecht met eeren ende

(21) K.A.G. : register 16, fol. 44.

(22) K.A.G. : register 16, fol. 12, 28 en 29.

(23) K.A.G. : Computus fabricae et pauperum 1774-1828, fol. 16. Op een vaandel te Hees staat St. Quintinus afgebeeld gekleed in albe en dalmatiek.

van goede reputatie op welke ten minste niet en valt te zeggen dat haere maechdelijcke eere mocht besmetten." Ten bewijze hiervan toonde de luitenant-drossaard nog een attest van pastoor Goessens van Gelinden ten gunste van Marie Lenaerts (24).

Ook de beide schuttersgilden van Gelinden, Sint-Quintinus en Sint-Sebastianus, alsmede het voetboogschuttersgilde van Klein-Gelmen (dat ook onder de parochie Gelinden ressorteerde) (25) stapten in de processie mee. Na afloop werden ze op kosten van de kerk in een herberg getraceerd op een aam bier (ca. 80 liter) (26). Hiermee was hun dorst blijkbaar nog niet gelest; ze dronken nog verder op eigen kosten. In 1585 "op enen dach dae men S. Quinten tot Gelinden om droich oft possessie heel", legden de gildebroeders van Klein-Gelmen elk nog elf stuivers brab. uit eigen zak bij (27).

Muziek ontbrak in de processie niet, al bestond het hele muziekgezelschap slechts uit één enkele persoon. In 1680 kreeg Jan Swennen één gulden om "in die processie te spelen" (28). Tijdens de processie werd er feestelijk geluid. Eén van de drie klokken was toegewijd aan de H. Quintinus (29). De luiders kregen hiervoor drie potten bier in 1741 (30) en vier potten in 1753 (31).

(24) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 42, fol. 257 v° en 272 v°.

(25) Over deze schuttersgilden zie : J. BROUWERS, Voormalige schuttersgilden in Gelinden, Klein-Gelmen, Groot-Gelmen, Mechelen, Batsheers, Schuurhoven en Rukkelingen, in *Limburg*, jg. 41 (1962), p. 138-144. In de kerk van Gelinden wordt nog een zilveren koningsplaat uit 1762 bewaard van de St. Quintenkamer van Gelinden.

(26) K.A.G. : register Goessens, fol. 21 v° : "Solvit mihi mamburnus unam ansam cerevisie qua solverem Petrus Lenarts pro iaculatoribus in processione S. Quintini et pro ea dedit 8 1/2 florenos." Register 6, fol. 189 : "Aen Claes Stevens op St. Quinten voor een aem bier die de schutters hebben gedroncken."

(27) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 28, fol. 144.

(28) K.A.G. : register 6, fol. 20 v°.

(29) Deze klok wordt vermeld vanaf 1686. Door de Duitsers in 1943 weggehaald, werd ze in 1952 door een nieuwe vervangen, doch helaas niet meer aan St. Quintinus toegewijd. Zie hierover J. BROUWERS, De klokken van Gelinden, in *Limburg*, jg. 41 (1962), p. 217-223.

(30) K.A.G. : register 6, fol. 202.

(31) K.A.G. : register 16, fol. 1 v°.

Als waardig slot van de processie volgde de pastoor met het Allerheiligste onder de "hemel". Het dak van dit baldakijn was afgeschermd met wasdoek voor het geval dat het onverhoopt zou regenen (32). In 1753 werden nieuwe grote koperen lantarens en kleine blikken lantarens aangeschaft om het Allerheiligste met kaarslicht te begeleiden (33). Wierokers gingen de hemel vooraf (34).

Op de weg waren groen en bloemen gestrooid. De zegen werd gegeven aan een rustaltaar dat opgericht was te Ovelingen omtrent het huis van Willem Robijns echtgenoot van Catharina Vandenhove (35).

De zeven schepenen gingen naast de hemel. Op Sint Quintensdag 1670 raapte schepen Geerdts Vandenhove "eenich kruyd", dat men voor de processie gestrooid had, van de grond op terwijl hij naast het Allerheiligste liep, juist toen de processie aan het huis van Quinten Putseys voorbijtrok. De vrouw van Putseys maakte zich kwaad over zulke "misachtinge soo van het venerabel (als) turbatie des processie", rukte het kruid uit zijn handen en snauwde hem "furieuslijck" toe : "Laet dat daer ligg !" en dergelijke. De schepen voelde zich door dat optreden zwaar beledigd en trok de vrouw voor het gerecht (36).

In de loop van de dag werd er gebeden en geofferd in de kerk. De kermisdagen waren tevens "biddaghen" (37) waarbij heel wat "ruthe kerssen" gebrand werden (38). Bij het St. Quintinusaltaar bevond zich een offerblok. Op Sint-Kwintensdag werd nog een bijzondere offer gehouden. Ook werden er graanoffers gebracht. Hiertoe diende de "Sint Quintens toenne" (= ton) die in 1672 gerepareerd moest worden (39). In 1767 maakte Livinus

(32) K.A.G. : register 16, fol. 12.

(33) K.A.G. : register 16, fol. 1 v°.

(34) K.A.G. : register 6, fol. 203 v° en 210.

(35) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 43, fol. 185 v°.

(36) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 43, fol. 223.

(37) K.A.G. : register 6, fol. 209 v°. Ook met Pasen waren er biddagen.

(38) K.A.G. : register 6, fol. 204. Ruthe kerssen zijn waskaarsen.

(39) K.A.G. : register 6, fol. 3.

Barts een kist "om het offercoren daer in te gieten" voor Sint-Quintinus (40). In 1763 bedroeg het geofferde graan een hoeveelheid van 2 1/4 vaten (41). Dit graan werd te gelde gemaakt. In 1674 bracht deze verkoop twee gulden op (42). Het offergeld werd besteed voor de eredienst van St. Quintinus. Zo werd in 1760 de opbrengst gebruikt om het Sint-Kwintensaltaar opnieuw te laten schilderen door een zekere Loncin (43).

's Namiddags werden er volksspelen gedaan, zoals dat b.v. ook gebeurde in het naburige dorp Aalst, waar ook de Gelindenaren regelmatig naar de kermis gingen. Op de kermis in Aalst in 1712 werd 's namiddags "die gans gereden" (44). Herman Strauven uit Gelinden, die ook aan dat spel deelnam, had zijn paard, met zijn pistolen (muntstukken) aan het zadel gebonden, geleend aan Lowijs Pulincks, opdat deze ook eens een keertje zou kunnen meedoen. Na afloop had deze het paard gestald bij Robert Egge te Aalst. Hiervan maakte Hendrick Vaust, eveneens van Gelinden, gebruik om de pistolen heimelijk te jatten (45).

De kermis was ook een goede gelegenheid voor koop en verkoop van vee. Op de kermis van 1632 had Leonardt Moertbiers voor 35 gulden brab. twee koeien verkocht aan Jan Beckers en Jan Swennen, doch deze lieten de betaling na. Een proces volgde (46).

's Avonds werd er in de herbergen gedanst. Hieraan deed dan ook iedereen mee. Zelfs de pastoorsmeid Anna Abels kreeg van pastoor Goessens in 1687 30 stuiver "om te dansen" en in 1680

(40) K.A.G. : register 16, fol. 37 v°. Deze graanoffers waren ook elders in gebruik. In Leuven stond nog een graankist bij Sint-Quintinus tot 1956.

(41) K.A.G. : register 16, fol. 28 v°.

(42) K.A.G. : register 6, fol. 17 v°.

(43) K.A.G. : register 16, fol. 21 v°.

(44) Een gemeste gans, tussen twee palen gehangen, met de kop naar beneden, moest de kop afgerukt worden. Wie dit klaarspeelde, was de winnaar. Op sommige plaatsen wordt dit spel nog gedaan, doch dan met een dode gans.

(45) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 50, fol. 114.

(46) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 37, fol. 170.

kreeg de pastoorsmeid Elisabeth Morren twee schellingen om naar de kermis te Sint-Truiden te gaan (47).

In sommige herbergen was er een "spelman" of "speelman" om de dans te begeleiden met muziek. In 1755 ging Hubertus Leemans uit Klein-Gelmen in de herbergen viool spelen (48). In 1667 wordt Marten Cuyper (49) en in 1733 Laurens Warnotte, echtg. Catharina Robijns, uit Gelinden als spelman vermeld (50). In de overige herbergen wisten de danslustige paartjes er wei iets op te vinden om toch enigszins het dansrythme aan te geven : de mannelijke partners bonden zich om de voetenkels paardebelletjes die bij elke stap of sprong vrolijk meerinkelden. In 1637 had Anthoen Ghijsens vijftien "pertsbellen" geleend van Jan Ghijsbrechts "om te dienen voer het dansen ende sprenghen op die kermis van Glijnden". Na afloop kreeg hij er slechts zes van Ghijsen terug. Waarna Ghijsbrechts de negen ontbrekende belletjes gerechtelijk van Ghijsens terugvorderde (51).

Er werd heel wat gedanst en gedronken op zo'n kermis en ook de jeugd deed hier flink aan mee, vaak tot diep in de nacht. In 1779 hadden drossaard graaf de Borchgrave en schout Livinus Vroonen de jeugd van Gelinden verlof gegeven om te feesten op de zondag waarop "het naespeel van dito kermisse" gehouden werd. Zowel jongens en meisjes als volwassenen, in het geheel zo'n 50 à 60 personen, hadden het bestaan, tot 's avonds laat na het vastgestelde sluitingsuur in de herberg te blijven dansen en drinken. De drossaard nam hun dat hoogst kwalijk en meldde het aan de Officiaal (kerkelijke rechter) te Luik. Deze riep ze allen naar Luik, de jonge meisjes niet uit-

(47) K.A.G. : register Goessens, fol. 152 v° en 165 v°.

(48) R.A.H. : Gelinden, procesbundel 4. Hubertus Leemans, gehuwd met Marie Helene Erckens, was van beroep werkman.

(49) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 43, fol. 65 v°.

(50) R.A.H. : Gelinden, notarisakten Warnots, bundel 5209, fol. 164.

(51) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 38, fol. 165. In Gelinden waren in 1763 vier herbergen : Jacobus Schoenaerts, echtg. Anne Marie Vuegen, Gisbert Stevens, echtg. Barbara Vanherck, Jan Renarts, echtg. Catharine America, en Hendrick Schoemans, echtg. Anne Marie Peeters. Rijksarchief Luik : Liste der parochianen van Gelinden ten opsicht van het hooftgeldt, fol. 11 v°, 12 en 12 v°.

gezonderd, en veroordeelde elk van hen tot een boete van 50 gulden brad., in die tijd een groot bedrag. Ook Peeters Bormans en de dochter van Stas Craninx waren erbij geweest. Op deze laatste bleek het evenwel weinig indruk te maken. Thuiskomend spotte hij schamper : "De volgende keer zal mijn dochter toch weer drinken en dansen !" (52).

Dat zulke drinkgelagen meermaals aanleiding gaven tot buitensporigheden en vechtpartijen, zal niemand verwonderen, vooral waar kermisvierders uit naburige dorpen aanwezig waren.

In 1558 had Henrick Vuyst, zoon van Herman, op de kermis van Gelinden gevochten tegen mensen uit Engelmanshoven (53).

Op de nakermis van 1777 kwam, tegen negen uur 's avonds, Hendrick Bormans uit Borlo de herberg van Henrick Schoemans te Gelinden binnen. Hij was vergezeld door een groep andere jongelieden uit Boekhout. Bormans had een hond bij zich en was gewapend met een dikke stok die van onder beslagen was met een ijzeren buis. Al gauw kregen ze ruzie en begonnen ze te vloeken. Bastiaen Linnekens, Jan Tewis en Carolus Tewis werden geslagen door Bormans, waarbij de eerste ernstig gewond werd. Hij werd gebeten door de hond, zijn kleeed werd in brand gestoken en zijn hoed in flarden gescheurd, terwijl vele pinten en potten werden stukgeslagen (54).

Zo werd in Gelinden kermis gevierd in de "goeie ouwe tijd".

Nu nog steeds wordt de kermis gehouden op de zondag na de 8ste juli: Van de Sint-Quintinusverering op deze dag echter is helaas niets meer overgebleven. Moge de eeuwenoude Sint-Kwintensommegang nog eens in ere hersteld worden !

J. Brouwers

(52) R.A.H. : Gelinden, procesbundel 8. Stas Craninx, gehuwd met Helene Vossius, had drie kinderen.

(53) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 27, fol. 121.

(54) R.A.H. : Gelinden, rolreg. 55, fol. 51 v°.